

OJCZYM (14) *sb m*

ojczym (13), **ojtczym** (1) *Mymer*¹, [**oczym** (?)].

o prawdopodobnie jasne (tak w ociec).

sg *N* ojczym (7). ◇ *D* ojczymowi (2). ◇ *A* ojczyma (1). ◇ *I* ojczym(e)m (3). ◇ *pl* *A* ojczymy (1).

Sł stp, *Cn* notuje, *Linde XVI(XVIII)* w.

*Mąż matki w stosunku do jej dzieci z poprzedniego małżeństwa; vitricus Murm, Mymer*¹, *BartBydg, Mącz, Calep, JanStat, Cn; semipater Cn* (14) : *Murm* 168; *Vitricus. Styffuater. Oyczym [Oyczym Mymer*²]. *Mymer*¹ 38v; *Vitricus, est qui uxorem, ex viro alio filium vel filiam habentem, duxit, est maritus meae matris, sed non pater meus, oiczym BartBydg* 252b; *Oyczym/ Mąż wtory moiey Mátki. GroicPorz* gg4v; *Mącz* 500b; który [zwyczaj] to w łobie ma/ że y pásierbięta Oyczymy nazywają Oycami łwymi. *CzechRozm* 159v, 160; *Calep* 1131a; *SarnStat* 599.

ojczym komu (1): Gdyż wedle Wátáblá Fráncuzá nie był Nátán syn Dawidów/ ále mu tylko Dawid był oyczymem. *CzechRozm* 150v.

ojczym czyj (2): *LibMal* 1546/117v; zapláčili, temuż Marćinowi Tokarskiemu Włańnemu Oiczymowi tak zgrunthu, iako, i zewszitkkich [!] ruchaiących rzeczy *ZapKościer* 1581/19v; [Przed nami vpelną radą [...] przystąpiła g[es]t przed nas Zophia z oczymem swym Pyotrem *ProtokWoźnik* 1549 nr 94.]

Przen (2) : A włańnym ieft [Bóg Ojciec] Oycem nie tylko one⁸⁰ íámego [*Pana Jezusa*]: ále też y náfzym/ chociańmy my íą przyłpołobionymi. Abowiem gdyby on nie miał być włańnym Oycem náfzym/ tedyby muśiał być oyczymem *CzechRozm* 61, 61.

[*W przeciwstawieniu: »ociec ... ojczym«: Rzeczpołpol: náfzę ták miey ná dobrej pieczy iáko y Litewfką: á oycem nam bądź nie oyczymem. BielKron* 1597 416 (*Linde*).]

MP, ZCh